

LETÍME DO VESMÍRU

„Ta holčička je ale malá!“
to řekla jiná, trochu větší.
Tma na obloze zapraskala
a hvězda slétla do ořeší.

Tma na obloze zapraskala
a hvězda slétla do ořeší.
Stály tam – jedna vážně malá,
vedle ní druhá, trochu větší.

Na obloze jsou milióny hvězd.
Některé vidíme pouhým okem, jiné jen hvězdářským dalekohledem.
Ten, koho hvězdy zajímají, chodí do hvězdárny.
O hvězdách jsou i knihy.

Svět, kde žijeme, se nazývá planeta Země. Z výšky je modrá.
Je to tím, že je na ní tolik oceánů, jezer a řek.

Na obloze září jasná hvězda. Ohromná a horká.
Kdyby nezářila, naše Země by byla temná a studená.
Bez slunečnic, slunéček a slonů.
Bez kopřiv i tulipánů, blech i labutí.
Bez lidí.
Nebyla by to „naše“ Země.

- Jestlipak víš, jak se té velké hvězdě říká?
Každé čtvrté písmeno vybarvi žlutou barvou.

O á f S h e R I J g Á u S ý T n j Ř u c V ž b e

